

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 3. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Løntilskud til private arbejdsgivere).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 12.11.2008. 1. behandling

20.11.2008. Betænkning 10.12.2008. 2. behandling

16.12.2008).

Kl. 10:55

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Jeg kan se, at hr. Bjarne Laustsen ønsker ordet, og det får han – som ordfører.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Der er jo blevet stillet ændringsforslag, men de blev desværre stemt ned. Regeringen valgte at føre strudsepolitik, og ministeren brugte sin ret til at lade være med at udtale sig. Jeg bruger min ret til at udtale mig, fordi der ved førstebehandling faktisk var et meget stort flertal for, at det, ministeren fremsatte, ikke var godt nok. Men det er sådan set fint nok i sig selv, at man bruger udvalgsarbejdet til at kvalificere et lovforslag.

Der var to punkter, som også især Dansk Folkeparti – lagde jeg mærke til – bed mærke i, og det ene var, at når man laver et løntilskudsjob, er det sådan, at det ikke automatisk giver genoptjeningsret til a-kassen. Der fandt vi så ud af under udvalgsarbejdet, at det er sådan, at for ganske almindelige tømrere og smede og murere og ufaglærte er der ingen genoptjeningsret, men på en hel masse andre områder, på videnskabsministerens område, på økonomi- og erhvervsministerens område og på andre områder, hvor det måske ofte mere drejer sig om akademisk arbejdskraft, er der sandelig genoptjeningsret.

Det syntes jeg jo var underligt, og da også Dansk Folkeparti syntes, det var underligt, og andre syntes, det var underligt, var det jo bare et spørgsmål om at få et samråd. Men der var Dansk Folkeparti ikke til sinds at gøre noget som helst, og det var andre heller ikke, for da var det godt nok. Det virke jo underligt, at man står heroppe på talerstolen og har stor sympati for nogle ting, og bagefter er det lige meget. Det var den ting.

Så er der en anden ting: Der var noget i høringssvarene om, at lovforslaget ikke var godt nok. Der var nogle grupper, man kunne tage med, og som man kunne gøre en tidlig indsats over for. Vi ved jo, at regeringen har sagt, at ledigheden vil stige til det dobbelte næste år – det er lige før jeg siger, at den arbejder med, at den skal blive større, for man gør ikke noget for at forhindre det, så det passer sådan set godt nok. Men det, der er problemet her, er, om de redskaber, der er i værktøjskassen, er gode nok. Jeg synes jo, det er fint med et system med en aktiv arbejdsmarkedspolitik, hvor den ledige ikke skal kvalificere sig via en lang ledighedsperiode, inden man kan gøre noget, men at man kan sætte tidligere ind.

Der har vi i oppositionen så foreslået en række ændringer. Det er noget, der ikke er administrativt besværligt, f.eks. at man kan sætte tidligere ind over for alle over 50 år. Vi ved, at folk i senioralderen har en højere ledighedsprocent end andre. Der er spørgsmålet om etniske grupper, hvor man også kunne sætte ind, og så er der spørgsmålet om de ufaglærte. Hvad er der i vejen for, at man kan sætte tidligere ind over for de grupper? Hvorfor vil regeringen ikke have, at der skal være en tidlig indsats over for dem? Hvorfor skal de gå igennem en lang periode, inden de kan få et løntilskudsjob, når nu ministeren selv siger, at det er det bedste redskab, der er i værktøjskassen? Det er da fuldstændig uforståeligt.

Det er lige så uforståeligt, som at beskæftigelsesministeren her en anden dag, sidste fredag helt nøjagtigt, udsendte en pressemeddelelse om, at det nu var slut med de fire jobansøgninger. Det var helt fantastisk, folk var glade; Dansk Folkeparti udsendte en pressemeddelelse om, at det var deres skyld, at det var ophørt, og vi kan læse i Altinget, at hr. Bent Bøgsted har udtalt, at den julegave, han ønsker sig, har han allerede fået, for den har beskæftigelsesministeren givet ham. Så hørte vi i går, at det skam ikke gælder, men at folk stadig væk i en ny 4-ugers-periode skal indsende fire ansøgninger.

Forvirringen er total. Der er jo ikke noget at sige til, at det går galt med regeringens politik, når man ikke engang kan finde ud af at håndtere så enkle ting som det her. Man meddeler det til Arbejdsdirektoratet og hele offentligheden, sender en pressemeddelelse ud om, at man stopper de fire jobansøgninger, men ugen efter trækker man i land og siger, at det stadig væk gælder.